

utse en lämplig lägerplats åt oss, där bränsle fanns att tillgå, och mellan träden uppröja en jämn markyta för våra tält.

Floden strök här i nästan rak linje mot sydost och innan den sista skymten av dagen slocknat nådde vi den plats, där de båda ryttarna bundit sina hästar och med ett par trädgrenar till krattor vräkte undan kvis-tar och ris till lägerplats i själva strandbrynet. Alltifrån Kwei-hwa räknat, över Etsin-gol, Hami, Turfan, Kara-schar, Korla och Yü-li-hsien (Kontje) bar detta läger n:r 54. Skogstrakten kallades Uzun-bulung eller "Långa kröken".

Under rop och årplask landade våra båtlag i en lång rad invid varandra utmed stranden. Det var första gången på den långa båtfärden vi gästade i vildmar-ken, men besättningen var genast inne i sina roller och bar i en hast tält, kistor och kök i land. Medan kocken, Chia Kwei, satte upp den enkla spisen i det fria, sam-lade Ördek och hans son bränsle, och ett par roddare hämtade i hinkar och kannor upp vatten från floden.

Det tält, i vilket Hummel, Chen, Kung och jag skulle tillbringa natten, möblerades med våra fyra sov-säckar och de små kistor vi behövde för dagligt bruk. Mellan glesa popplar, tamarisker och buskar hade vi genom tältöppningen utsikt över floden, som dock snart insveptes i skymning och mörker. Det dröjde inte länge förrän elden sprakade under spisen och tevatt-net kokade. Chia Kwei och kosackerna hade sitt eget tält medan besättningen föredrog att sova kring sin eld i fria luften.